

ning, som vedtages her, bringer ikke i et Dieblif Hæren til at være noget heelt Andet, end den er nu. En Hærorbning virker i Tidernes Løb, og det er altsaa aldeles uafhængigt af, hvorledes Udfigterne med Hensyn til Krig og Fred stille sig for Diebliffet, at vi maae bedømme, om vi ville gaae ind paa Hærforslaget eller ikke. Disse Forslag ville jo for en stor Deel heller ikke kunne faae deres rette Betydning, førend der er gaaet en Række af Aar, naar de forskjellige Hold af Mandskab efterhaanden ere uddannede og ere fra Linien traadte over i Reserven og Forstærkningen. Og der skulde jeg nu tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar jeg lægger saamegen Vægt netop paa Reserven og Forstærkningen, der ikke ville faaes for Diebliffet, men i Tidernes Løb, saa er det, fordi jeg ikke kan forjage den Frygt, at vor Stilling i maritim Henseende i Tidernes Løb nødvendig maa blive forringet. Jeg har en stærk Overbeviisning om, at, saalænge det er os muligt at holde vor Marine paa den Fod, at den kan forsvare vore Der, saalænge bør vi gjøre det; men jeg troer ikke, at det er os muligt i Tidernes Løb at blive ved dermed, og jeg troer derfor, at det er rigtigt, at vi itide forberede os paa den Tid, da vi skulle aflaae Landgange paa vore Der, og det er til den Tid, at vi fortrinnsviis ville trænge til Reserve og Forstærkning. Jeg skal ikke opholde det høie Thing længere.

Lugen: Efterat vi have haft den Fornøjelse at høre tre ærede Medlemmer, der tillige have været Medlemmer af Forsvarscommissionen og i den tilhørt deels forskjellige Sider og deels forskjellige Afstygninger, turde det maaskee være heldigt, om Discussionen kom til at glide en lille Smule over fra Commissionen ind i denne Forsamling. Da jeg ikke har haft den Ære at have Sæde i Commissionen, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om min Anskuelse i det Væsentlige om det foreliggende Lovforslag, uden at jeg derved skal gaae ind i nogen Detail, og idet jeg skal søge at undgaae at trække Thinget ved at opholde det længe. Efter det sidste Foredrag, vi have hørt, som med saamegen Sagkundskab og Grundighed sammenlignede det

Forslag, der er forelagt Regjeringen, med det, der udgik fra Forsvarscommissionen, vil det have mindre Betydning for mig at sammenligne disse to Forslag. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der anstillede denne Sammenligning, i det Hele taget er tilfredsstillet ved Regjeringens Forslag og billiger de Forandringer, der af den høitærede Krigsminister ere blevne foretagne, saa at han villig kunde gaae ind paa Forslaget i det Væsentlige, saaledes som det foreligger. Jeg kan i Meget følge det ærede Medlem, ja maaskee i det Allermeste, men dog ikke i Alt. De Ytringer, vi have hørt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen), have ikke kunnet foruindre os, da vi Alle i lang Tid have kjendt det ærede Medlems Stilling til dette Forslag gjennem Forsvarscommissionens Betænkning, men jeg nægter ikke, at de dog staae for mig som høist besynderlige. Jeg har det Indtryk, at det er vor Mening, at det er Meningen i denne Forsamling, og da Forsamlingen er Udtryk for Folket, at det ogsaa er det danske Folks Mening, at det vil værge sig, at det vil anskaffe sig et Værn, som er saa kraftigt, saa godt og saa stort, som det efter Landets Evner og Vilkaar kan faaes. Denne Overbeviisning har jeg. Der er flere Gange blevet henviist til en Sag, som tidligere har været under Behandling her i denne Sal, og som allerede er gaaet igjennem og bleven til Lov, nemlig Anskaffelsen af Haandfydebaaben til Infanteriet. Dengang gif det ærede Thing meget beredvilligt ind paa denne Anskaffelse, og dette er udenfor denne Sal blevet udtydet som et Udtryk af, at man vilde see at staffe sig et stort og rigtig kraftigt Forsvar. Ikke ganske saaledes har jeg opfattet det, jeg har opfattet det saaledes, at den ærede Forsamling vilde have et kraftigt Forsvar, og at det navnlig kom an paa at udstyre dette Forsvar saa godt, som vi efter vor Evne formaade; dette har jeg sagt deri, og ikke Andet. Naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds er saa opsat paa, eller for at bruge et mildere Udtryk, er saa indtaget imod vort Søforsvar eller rettere sagt, vor søgaaende Flaade, at han finder, at det kunde være paa rette Sted allerede nu, da en anden Sag ligger for, at